

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закон за общинската собственост

В сила от 01.06.1996 г.

Отразена деноминацията от 05.07.1999 г.

Обн.ДВ. бр.44 от 21 Май 1996г., изм. ДВ. бр.104 от 6 Декември 1996г., изм. ДВ. бр.55 от 11 Юли 1997г., изм. ДВ. бр.22 от 24 Февруари 1998г., изм. ДВ. бр.93 от 11 Август 1998г., изм. ДВ. бр.23 от 12 Март 1999г., изм. ДВ. бр.56 от 22 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.64 от 16 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.69 от 3 Август 1999г., изм. ДВ. бр.96 от 5 Ноември 1999г., изм. ДВ. бр.26 от 29 Март 2000г., доп. ДВ. бр.34 от 6 Април 2001г., изм. ДВ. бр.120 от 29 Декември 2002г., изм. ДВ. бр.101 от 16 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.29 от 7 Април 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.36 от 2 Май 2006г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.63 от 3 Август 2007г., изм. ДВ. бр.92 от 13 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.54 от 13 Юни 2008г., изм. ДВ. бр.70 от 8 Август 2008г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.10 от 6 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.17 от 6 Март 2009г., изм. ДВ. бр.19 от 13 Март 2009г., изм. ДВ. бр.41 от 2 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.87 от 5 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.15 от 18 Февруари 2011г., изм. ДВ. бр.19 от 8 Март 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.45 от 15 Юни 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.91 от 20 Ноември 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.65 от 23 Юли 2013г., изм. ДВ. бр.66 от 26 Юли 2013г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2013г.

§ В член 45 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал.3

„(3) Когато със заповед на кмета или решение на общинския съвет бъдат премахнати постоянни или временни жилищни постройки, обитавани от хора с постоянен или настоящ адрес на съответното място, кметът се задължава да подsigури и настани тези граждани с предимство в резервни общински жилища или в други общински жилища на територията на общината. ”

София, 18.11.2014 г.

Вносителите,

МОТИВИ

След проведени от нас срещи с граждани на територията на страната, установихме редица проблеми от социален характер, които прерастват като мащаб. В последно време се наблюдават зачестили случаи на неправомерно събаряне на жилищни постройки от страна на местните власти в много общини. За пример бихме могли да посочим: Бургас, Стара Загора, Ямбол, Варна, София. В голяма част от съборените постройки, живеят български граждани, семейства с малки деца, бременни жени, от които немалка част от тях са с адресна регистрация на същите места. Дори има и случаи, в които някои от тях са собственици с нотариален акт. Като пример в град Ямбол, имаме унищожаване и заличаване на 53 апартамента, частна собственост, тези собственици са изхвърлени на улицата и оставени без подслон, също така не са получили полагащото им се обезщетение, предвидено в чл.210 от Закона за устройство на територията. В този си вид действащото ни законодателството е безсилно, в подобни случаи и не е в синхрон с европейската ценностна система и **ЕВРОПЕЙСКА КОНВЕНЦИЯ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА**. Основно потърпевшите са групи от хора, които са социално слаби, нямат никаква движима, и недвижима собственост и буквално биват оставяни без дом. Смятам, това за абсолютно недопустимо, и засягащо съвестта и чувствата на гражданите на Република България и е противоречащо с **„ЕВРОПЕЙСКА КОНВЕНЦИЯ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА, ратифицирана от България на 7 септември 1992г., „член 8 Право на зачитане на личния и семейния живот (1) Всеки има право на неприкосновеност на личния и семейния си живот, на жилището и на тайната на кореспонденцията., (2) Намесата на държавни власти в упражняването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.“**. Всичко това предизвиква социално напрежение, тъй като хората нямат къде да живеят. В резултат на това се създават предпоставки да се строят нови незаконни постройки, като израз на протест и безизходица. Също така е и предпоставка, за генериране на епидемии и генериране на

престъпност, именно поради загубване на координатите на голям брой хора, лишени от адрес за комуникация и кореспонденция с органите на МВР. В такъв случай, възниква въпрос, ако един такъв човек без адресна регистрация и адрес за комуникация извърши някакво престъпление:”Как той би бил открит от МВР?”. За това тази законова промяна, цели облекчаване на социалното напрежение, което и без това е достатъчно високо, както и че, такива прецеденти крият риск, за целия обществен ред в страната. Целта на тази законова промяна е превенция и на престъпността. Един от начините за проследяване на даден извършител на престъпление е именно наличието на известен адрес. Освен това тази промяна, ще възпрепятства незаконосъобразното събаряне на къщи без да са спазени изискванията на чл.210 от Закона за устройство на територията.

Важно е да отбележим, че дискриминирането на каквато и да е социална група в обществото ни е обект на наблюдение от Европейския съюз и нашата държава неведнъж е била осъждана за подобни действия от страна на държавните институции. Пример за това е осъдителното решение на Европейския съд по правата на човека в Страсбург от 24 април 2012г., само срещу намерение да бъдат бутнати жилищни постройки в „Баталова воденица” в град София, като Съдът в Страсбург е осъдил България да заплати 4000 евро разноски по делото на жалбоподателите. Тук е момента, да съпоставим примера, ако в този случай, тогава се беше стигнало до фактическо премахване на жилищни постройки в „Баталова воденица” в град София, Съдът в Страсбург, вероятно би присъдил глоба от хиляди, може би и милиони евро санкции на нашата държава. Тази законова промяна цели превантивно избягване на подобни санкции от Европейски институции, които биха ощетили държавния бюджет.

София, 18.11.2014 г.

Вносителите,